

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. oktober 1989

om støtte i Frankrig til husdyrbrugere/kornproducenter, som finansieres ved tilbagebetaling af særlige afgifter og socialsikringsbidrag

(Kun den franske udgave er autentisk)

(90/197/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til —

— Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1249/89⁽²⁾, særlig artikel 21

— Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 571/89⁽⁴⁾, særlig artikel 24

— Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1235/89⁽⁶⁾, særlig artikel 23,

efter i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger⁽⁷⁾, og

I

Som følge af en klage er Kommissionen blevet bekendt med en ordning, i henhold til hvilken franske husdyrbrugere/kornproducenter kan få refunderet særlige afgifter (solidaritetsbidrag, afgift Bapsa -producenter), der er betalt ved levering af korn til en godkendt kornindsamlingsvirksomhed (lov af 30. december 1982 om ændring af finansloven for 1982). Ved to dekretter af 26. oktober 1983 er ordningen blevet udvidet til at omfatte socialsikringsbidrag (afgift FASC og afgift FNDA).

Ved ordningen kan franske husdyrbrugere/kornproducenter få disse afgifter tilbagebetalt for den mængde kornprodukter, der er indeholdt i foder, som købes til anvendelse i deres husdyrbrug, dog højst for 300 tons pr. høstår.

II

1. Ved skrivelse af 29. november 1988 til den franske regering meddelte Kommissionen, at den havde besluttet at indlede proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, vedrørende støtten.

2. I skrivelsen meddelte Kommissionen de franske myndigheder, at den betragtede støtten som driftsstøtte, der ikke kan få nogen varig virkning for den pågældende sektors udvikling, da foranstaltningens virkning forsvinder med selve foranstaltningen. Kommissionen finder, at sådanne foranstaltninger i princippet er uforenelige med fællesmarkedet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 129 af 11. 5. 1989, s. 12.

⁽³⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 61 af 4. 3. 1989, s. 43.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 29.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 35 af 11. 2. 1989, s. 17.

Desuden udgør Fællesskabets retsforskrifter for husdyrbrug en fuldstændig og udtømmende ordning, der udelukker enhver mulighed for, at medlemsstaterne træffer supplerende foranstaltninger til støtte for producenterne indkomst.

Støtten er derfor en overtrædelse af de pågældende fællesskabsbestemmelser.

3. Kommissionen har i forbindelse med proceduren opfordret den franske regering til at fremsætte sine bemærkninger hertil.

Kommissionen har endvidere opfordret de øvrige medlemsstater samt andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger hertil.

III

Ved skrivelse af 1. marts 1989 besvarede den franske regering Kommissionens åbningsskrivelse.

Ifølge de franske myndigheder er ordningen ikke en støtte, da dens formål er at undgå, at husdyrbrugere/kornproducenter, som ikke råder over de fornødne forarbejdningsanlæg, behandles anderledes end de husdyrbrugere/kornproducenter, der selv forarbejder deres høst og dermed ikke betaler de afgifter, der opkræves ved markedsføringen af korn. Ved ordningen er der således genskabt lige vilkår for de franske husdyrbrugere/kornproducenter.

De franske myndigheder finder, at ordningen følger Domstolens retspraksis, hvad angår det generelle princip om ligestilling, der blandt andet er anerkendt i sag 300/86⁽¹⁾.

De finder endvidere, at situationen for husdyrbrugere/kornproducenter ikke kan sammenlignes med den, der gør sig gældende for husdyrbrugere, som ikke producerer korn.

Disse argumenter blev fremsat mundtligt og nærmere belyst af de franske myndigheder under et møde med Kommissionen den 25. april 1989.

IV

Med hensyn til argumenterne fra de franske myndigheder skal følgende bemærkes:

- tilbagebetalingen af disse afgifter til husdyrbrugerne/kornproducenterne må betragtes som støtte, der ydes ved hjælp af statsmidler som omhandlet i EØF-Traktatens artikel 92. Ifølge Domstolens retspraksis gælder

følgende: »En foranstaltning, som træffes af en offentlig myndighed, og som begunstiger visse virksomheder eller visse produkter, mister ikke sin karakter af vederlagsfri fordel, fordi den helt eller delvis finansieres gennem bidrag, som det offentlige opkræver hos de pågældende virksomheder»⁽²⁾

- Domstolen har i sag 300/86 kendt artikel 1, stk. 2, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2040/86⁽³⁾, som ændret ved forordning (EØF) nr. 2572/86⁽⁴⁾, ugyldig »i det omfang, der ikke skal svares medansvarsafgift for den første forarbejdning af korn, der foretages på producentens bedrift ved hjælp af dennes driftsmateriel, forudsat at det forarbejdede produkt anvendes på netop denne bedrift, mens der skal erlægges afgift for den første forarbejdning af korn, der foretages uden for producentens bedrift eller på anlæg, der ikke udgør en del af dennes driftsmateriel, selv om det forarbejdede produkt anvendes på bedriften«, men denne retspraksis kan ikke anvendes i det foreliggende tilfælde. Det er ikke rimeligt at sammenligne den fællesskabsordning, der på visse betingelser giver adgang til fritagelse for en EF-afgift, som anvendes obligatorisk og ensartet i hele Fællesskabet, med en ensidig ordning, der indebærer refusion af nationale afgifter i en medlemsstat. Desuden er formålet med Fællesskabets retsforskrifter for medansvarsafgift at begrænse strukturoverskuddet af korn på markedet, hvilket ikke er tilfældet med den franske foranstaltning
- husdyrbrugere/kornproducenter og husdyrbrugere/ikke-kornproducenter konkurrerer med hinanden på markedet for produkter fra husdyrbruget.

Følgelig kan de franske myndigheders begrundelser ikke godtages.

V

1. I henhold til de forskellige ovennævnte fælles markedsordninger er EØF-Traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendelige på produktion og handel med de produkter, der berøres af den pågældende støtte.

Støtten indebærer en særlig fordel for de franske husdyrbrugere/kornproducenter. Den gør det muligt at nedbringe omkostningerne ved husdyrbruget for de landbrugere, der er omfattet af refusionen. Det bør her understreges, hvilken betydning foder har for kødets salgspris (50 til 70 %). Projektet forvrider derfor konkurrencen mellem disse husdyrbrugere og de husdyrbrugere, der ikke er omfattet af refusionsordningen, både i Frankrig og i andre medlemsstater.

⁽²⁾ Steineke sag 78/76, dom af 22. marts 1977 (Saml. 1977, s. 595).

⁽³⁾ EFT nr. L 173 af 1. 7. 1986, s. 65.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 229 af 15. 8. 1986, s. 25.

⁽¹⁾ Landschoot mod Mera, dom af 29. juni 1988 (endnu ikke offentliggjort).

Foranstaltningen kan på grund af, at den nedbringer produktionsomkostningerne og gælder produkter, der er genstand for omfattende handel, påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. De vigtigste tal for samhandelen med de pågældende produkter mellem Frankrig og de andre medlemsstater er ifølge statistikkerne for 1987 følgende (tusinde tons):

(1 000 tons)

	Import fra EF	Eksport til EF	Selvforsyning
Oksekød	294	209	121,24 %
Svinekød	424	97	81 %
Fjerkrækød	40	138	136,57 %

Som følge af foranstaltningen vil erhvervsdrivende i andre medlemsstater få deres eksport begrænset, fordi de handlende vil råde over et større udbud af franske dyr, der har været omfattet af støtten, og de mængder, der tilbydes til eksport, vil desuden øges på grund af foranstaltningen.

Den pågældende støtte modsvarer derfor kriterierne i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1; ifølge denne bestemmelse er støtte, der modsvarer de ved bestemmelsen fastsatte kriterier, i princippet uforeneligt med fællesmarkedet.

2. Undtagelserne herfra, der er fastsat i artikel 92, stk. 2, kan klart ikke anvendes på den pågældende støtte, og de franske myndigheder har heller ikke påberåbt sig disse undtagelser. De undtagelser, der er fastsat i nævnte artikels stk. 3, vedrører de mål, som forfølges i Fællesskabets interesse, og ikke blot i særlige sektors interesse i de enkelte medlemsstats økonomi. Undtagelserne skal fortolkes snævert ved behandlingen af ethvert program for regional eller sektoriel støtte eller af alle individuelle tilfælde af anvendelse af generelle støtteordninger.

Undtagelse kan bl.a. kun indrømmes, hvor Kommissionen kan fastslå, at en støtte er nødvendig for at virkeliggøre et af de mål, der er omhandlet i disse bestemmelser. Hvis der tillades undtagelser for støtteordninger, der ikke indebærer et sådant mål, påvirkes samhandelen mellem medlemsstaterne, og konkurrencen forvrides uden grund set ud fra Fællesskabets interesse og som følge heraf gives visse medlemsstater uberettigede fordele.

I det foreliggende tilfælde indebærer støtten ikke et sådant mål. Den franske regering har nemlig ikke kunnet give, ligesom Kommissionen heller ikke har kunnet finde nogen begrundelse for, at den pågældende støtte opfylder de betingelser, der kræves for at omfattes af en af undtagelserne i Traktatens artikel 92, stk. 3.

Der er ikke tale om støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælles europæisk interesse som omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra b), da den virkning, som støtten kan have for samhandelen, går i modsat retning af den fælles interesse. Det drejer sig heller ikke om en støtte, der kan afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den pågældende medlemsstats økonomi, jf. samme bestemmelse.

Hvad angår de undtagelser, der er fastsat i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), med hensyn til støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder samt af visse erhvervsgræne, jf. ovennævnte litra c), må det konstateres, at støtten ikke varigt forbedrer forholdene for den sektor, der modtager støtten.

Da støtten kan medføre stigende leverancer af kød til intervention, kan den yderligere medføre stigende udgifter for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget.

Støtten må derfor betragtes som værende i modstrid med den fælles interesse.

Støtten må derfor betragtes som en driftsstøtte, en støtte, som Kommissionen i princippet altid har modsat sig, da den ikke ydes på betingelser, der kan omfattes af en af de undtagelser, der er fastsat i artikel 92, stk. 3, litra a) og c).

3. Med hensyn til produkter fra husdyrbruget, der er omfattet af en markedsordning, er det i øvrigt begrænset, hvor meget medlemsstaterne direkte kan gribe ind i en fælles markedsordning, der omfatter et system af fælles priser, som nu udelukkende hører under Kommissionens kompetence.

Støtten er en overtrædelse af princippet om, at medlemsstaterne ikke længere har ret til ensidigt at gribe ind i landmændenes indkomst i forbindelse med en fælles markedsordning ved ydelse af støtte af denne type.

Selv hvis en undtagelse i henhold til artikel 92, stk. 3, havde været tænkelig, udelukker den overtrædelse af den pågældende fælles markedsordning, som den pågældende støtte indebærer, anvendelsen af en sådan undtagelse.

4. Det følger heraf, at den pågældende støtte er uforenelig med fællesmarkedet efter EØF-Traktatens artikel 92 og må derfor ikke længere ydes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den franske regering kan ikke længere yde støtte til husdyrbrugere/kornproducenter i form af en refusion af de særlige udgifter og solidaritetsbidragene for kornprodukter, der er indeholdt i foder, som købes til anvendelse i deres husdyrbrug med en øvre grænse på 300 tons korn pr. høstår.

Artikel 2

Den franske regering underretter senest to måneder fra meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen

om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme denne beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. oktober 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen